Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunta

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAEIKSI ELÄINTEN HYVINVOINNISTA ANNETUN LAIN JA ELÄINTEN LÄÄKITSEMISESTÄ ANNETUN LAIN 17 §:N MUUTTAMISESTA (HE 32/2026 VP)

Maa- ja metsätalousministeriön edustaja on maa- ja metsätalousvaliokunnan järjestämässä asiantuntijakuulemisessa 16.4.2026 esitellyt otsikkokohdassa mainittua hallituksen esitystä. Ministeriö on myös saanut nähtäväksi valiokunnalle kirjallisesti toimitetut asiantuntijalausunnot. Lisäksi eduskunnalle on annettu lakialoite laiksi eläinten hyvinvoinnista annetun lain 122 ja 126 §:n muuttamisesta (LA 27/2024), joka on liitetty hallituksen esityksen käsittelyyn.

Maa- ja metsätalousministeriö tiivistää alle maa- ja metsätalousvaliokunnan kuulemisessa esitetyt kannanotot. Ministeriö toteaa vastineenaan niihin ja edellä mainittuun lakialoitteeseen kunnioittavasti seuraavaa:

Näkemykset maa- ja metsätalousvaliokunnan asiantuntijakuulemisen palautteeseen

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 126 §:n (kirurgisen kastraation kiellon) kumoaminen

Animalia ry vastustaa 126 §:n poistamista ja huomioiden siirtymäajan vuoteen 2035 saakka se pitää kiellon perumista hätiköitynä. Järjestön mukaan päätöstä ei tule perustaa teollisuuden yksipuolisiin talouslaskelmiin, vaan tarvitaan puolueettomia arvioita sekä perusteellinen tarkastelu eläinten hyvinvointivaikutuksista. Animalia katsoo kirurgisen kastraation aiheuttavan tarpeetonta kipua ja kärsimystä ja olevan ristiriidassa eläinten hyvinvointilain periaatteiden kanssa. Se viittaa myös Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen EFSAn, Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan ja Suomen Eläinlääkäriliiton suosituksiin kirurgisen kastraation kiellolle. Animalia tuo esiin, että kyselytutkimuksen mukaan suurin osa suomalaisista kannattaa porsaiden kirurgisen kastraation lopettamista ja että esityksen lausuntokierroksella suurin osa lausujista vastusti esitystä. Animalia korostaa, että taloudelliset vaikutusarviot ovat yhä kesken ja että ennen merkittävää lakimuutosta tulee odottaa Luonnonvarakeskuksen tutkimushankkeen valmistumista. Animalian mukaan on eläinten hyvinvointilain vastaista perustella muutosta vain taloudellisilla syillä. Se muistuttaa, että sianlihan osuus Suomen elintarvikeviennistä on pieni ja vientimarkkinat epävakaat. Lisäksi sianlihan merkitys huoltovarmuudelle on rajallinen, koska tuotanto on vahvasti riippuvainen tuontipanoksista, ja kriisitilanteissa resurssit todennäköisesti ohjattaisiin muuhun kuin sikatuotantoon.

Atria Suomi Oy, HKFoods Finland Oy ja Snellmanin lihajalostus Oy pitävät 126 §:n kumoamista perusteltuna ja katsovat yhteisessä lausunnossaan, että kirurgisen kastraation kielto ei alan arvion mukaan yksiselitteisesti edistä sikojen kokonaisvaltaista hyvinvointia, vaan tarvitaan lisää tutkimustietoa. Yritykset katsovat, tämän kaltaista sääntelyä tulisi edistää ensisijaisesti EU:n tasolla ja kansallinen kastraatiokielto vaarantaisi kotimaista tuotantoa ja uhkaisi kannattavaa elintarvikevientiä. Ne viittaavat vielä vaihteleviin käytäntöihin kirurgisen kastraation yhteydessä eri puolilla Eurooppaa ja tuovat esiin, että Suomessa pääsääntöinen pitkähäntäisten sikojen kasvatus asettaa omia hyvinvointivaatimuksia ja -haasteita. Ne pitävät kestämättömänä olettamusta, että täyskarjuja voisi kasvattaa kuin kastroituja sikoja, ellei täyskarjuille luontaisia käyttäytymis- ja ruokintatarpeita oteta huomioon kasvatuksessa ja katsovat, että kasvatus vaatii laajaa ja perusteellista tieteellistä tutkimusta.

Atria Suomi Oy katsoo omasta ja HKFoodsin, Snellman Lihajalostuksen sekä Elintarviketeollisuusliitto ry:n puolesta toimittamassaan lisäselvityksessä, että paikallispuudutuksen ja kipulääkkeen oikea käyttö sikojen kastraation yhteydessä on Suomessa varmistettu erinomaisella tavalla. Lisäksi se tuo esiin, että suomalaisten lihaa jalostavien yritysten tärkeimmät ja pitkäaikaiset asiakkaat erityisesti Aasiassa edellyttävät perinteisesti kastroitua sianlihaa. Se katsoo myös, että kirurgisen kastraation kielto heikentäisi suomalaisen sianlihantuotannon ja -jalostuksen kannattavuutta todeten, että vaikka karjunhajuinen liha voidaan hyödyntää, sen arvo on alhaisempi. Se myös muistuttaa, että tuontilihan hyvinvointivaatimukset ovat kotimaista tuotantoa alhaisemmat, ja että alan yritykset jatkavat toimia kirurgisesta kastraatiosta luopumiseksi. Lopuksi se tuo esiin Luonnonvarakeskuksen Karjupossu-hankkeessa analysoitujen karjunhajun merkittävimpien aiheuttajien androstenonin ja skatolin pitoisuuslöydökset. Analysoiduista näytteistä 65,9 % ylitti androstenonille käytetyn 1,0 µg/g raja-arvon ja 18,5 % ylitti skatolille käytetyn 0,2 µg/g raja-arvon.

Elintarviketeollisuusliitto ry pitää eläinten hyvinvoinnista annetun lain 126 §:n kumoamista perusteltuna, koska nykyisen tutkimustiedon valossa kastraatiokielto ei ole yksiselitteisesti eläinten hyvinvointia lisäävä tekijä. Se tuo esiin, että lihateollisuudelle aiheutuisi kastraatiokiellosta merkittäviä kustannuksia teurastamoihin ja liha-alan laitoksiin tarvittavien rakenteellisten ja tuotannollisten muutosten sekä menetettyjen vientitulojen takia. Liitto pitää tärkeänä etenemistä EU-tasolla yhteisin linjauksin, jotta Suomen kilpailukykyyn ja huoltovarmuuteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset jäävät mahdollisimman vähäisiksi. Se pitää merkittävänä parannuksena sikojen kirurgisen kastraation yhteydessä annettavaa kipulääkettä ja paikallispuudutusta. Se tuo myös esiin, että tutkimukset osoittavat lihasikavaiheessa olevien karjujen kärsivän kastroituja karjuja ja naaraita useammin keskivaikeista tai vakavista vammoista, koska aggressiivinen käyttäytyminen on karjuilla yleisempää. Se myös muistuttaa, että Suomessa ei kasvateta sikoja kokoritilälattialla hyvinvointisyistä. Suomessa tyypillinen osittainen kiinteä lattia lisää likaantumista, millä puolestaan on yhteys karjunhajun muodostumisen riskin lisääntymiseen. Liitto tuo myös esiin vaihtoehtoisen immunokastraation käytön haasteet eläinten hyvinvointiin ja työturvallisuuteen sekä riittämättömän tiedon sen vaikutuksista kuluttajakäyttäytymiseen tai vientimaihin. Lisäksi se toteaa, että EU-tasolla ei ole toistaiseksi vakiintunutta luotettavaa, kustannustehokasta ja laajasti käyttöön soveltuvaa menetelmää karjunhajun tunnistamiseen.

Eläinoikeusakatemia pitää tärkeänä, että kirurgisen kastraation kieltoa ei peruta. Se tuo esiin toimenpiteen olevan porsaille tutkitusti erittäin tuskallinen. Syntyvän kudosvaurion ja tulehdusreaktion jälkeisen kivun on todettu kestävän useita vuorokausia. Se muistuttaa kirurgisen kastraation heikentävän sekä eläinten hyvinvointia että terveyttä mm. altistamalla porsaat erilaisille tulehduksille ja nostamalla kuolleisuutta. Se pitää eläinten hyvinvoinnin kannalta yleisanestesiaa selvästi parempana vaihtoehtona kuin paikallispuudutusta. Se tuo esiin myös immunokastraation suosion lisääntymisen maailmalla ja pitää sitä parhaana vaihtoehtona sikojen kastroimattomuuden jälkeen. Taloudelliselta kannalta se katsoo kirurgisen kastraation heikentävän pitkällä jänteellä sikateollisuuden kannattavuutta lisääntyneen kuolleisuuden ja hidastuneen kasvun takia. Eläinoikeusakatemia katsoo, että mikäli kirurgisen kastraation kielto kumotaan, tulisi ainakin ottaa käyttöön yleisanestesia pitkällä kipulääkityksellä.

Eläinten hyvinvointikeskus katsoo, että karjuporsaiden kirurgisen kastraation kiellon kumoaminen olisi askel taaksepäin eläinten hyvinvoinnissa. Kastrointi aiheuttaa vakavan kudosvaurion ja voimakkaan kivun, joka jatkuu tulehdusreaktion vuoksi vielä päiviä kastraation jälkeen. Kipu puolestaan rasittaa elimistöä, lisää tulehdusriskiä, tuottaa negatiivisia tunteita ja häiritsee unta. Se toteaa nuorena koetun kivun olevan haitallista eläimen kehitykselle ja voivan herkistää kivun kokemuksille myös myöhemmin elämässä. Se tuo esiin myös kastroitujen porsaiden korkeamman kuolleisuuden kastroimattomiin verrattuna. Keskus toteaa, että kiellon tarpeellisuuden ja vaihtoehtojen arvioinnissa lähtökohtana tulee olla myös eläimen hyvinvointi, ei vain tuotannon tai viennin vaatimukset. Se muistuttaa kuluttajien kasvavista vaatimuksista eläinten hyvinvoinnin parantamiseksi sekä kansainvälisistä kehityssuunnista, kuten Tanskan maatalouden ja elintarvikealan kauppajärjestön tavoitteesta luopua kirurgisesta kastraatiosta hallitusti vuodesta 2030 alkaen. Lisäksi se viittaa eläinten hyvinvointilain yhteydessä annettuun 12 vuoden

siirtymäaikaan, jonka tarkoituksena oli turvata hallittu siirtymä vaihtoehtoihin, kuten immunokastraatioon ja täyskarjukasvatukseen. Luonnonvarakeskuksen alustavien tutkimustulosten mukaan täyskarjukasvatuksen haasteet ja kustannukset ovat hallittavissa kehittämällä tuotantokäytäntöjä, eikä pelko viennin vaarantumisesta ole perusteltu, kuten useiden EU-maiden esimerkit osoittavat. Eläinten hyvinvointikeskus muistuttaa myös aiemmista suosituksista kompensoida mahdollisia lisäkustannuksia eläinten hyvinvointikorvauksilla sekä tukea karjunhajun tunnistusmenetelmien ja muiden tarvittavien kehittämistoimien edistämistä.

Eläinten terveys ETT ry pitää esitystä kirurgisen kastraation kiellon kumoamisesta perusteltuna ja tarkoituksenmukaisena sekä katsoo, että kastroimattomien karjujen kasvatukseen liittyy merkittäviä hyvinvointihaasteita, koska karjut ovat aggressiivisempia ja aktiivisempia. Se katsoo, että porsaiden hyvinvointia kirurgisen kastraation yhteydessä voidaan merkittävästi edistää tehokkaalla kivunlievityksellä. ETT:n mukaan kansallinen kastraatiokielto heikentäisi suomalaisen tuotannon kilpailukykyä sekä vaikeuttaisi vientiä. Vaikutukset kohdistuisivat koko tuotantoketjuun alkutuotannosta teollisuuteen.

Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisen tiedekunnan kliinisen tuotantoeläinlääketieteen osaston tuotantoeläinten ja sairaanhoidon professori Claudio Oliviero ehdottaa, että kirurgisen kastraation kiellosta ei luovuta. Hänen mukaansa kastraatio altistaa hyvin nuoret porsaat kivulle, toistuvalle ja stressaavalle käsittelylle sekä tulehdusriskille. Oliviero pitää perusteltuna odottaa kotimaisten tutkimushankkeiden valmistumista ennen linjausten muuttamista. Suomalaisella tilalla toteutetun kasvatuskokeen perusteella sukupuoli ei vaikuttanut eläinten hyvinvointiin lihasikavaiheessa, ja havaitut erot naarmuissa ja häntävaurioissa olivat hyvinvoinnin kannalta vähämerkityksisiä. Sen sijaan viitteitä havaittiin kirurgisesti kastroitujen porsaiden suuremmasta kuolleisuudesta pikkuporsasvaiheessa. Olivieron mukaan kirurgisen kastraation aiheuttamaa kipua ja hyvinvointihaittoja ei ole onnistuttu ratkaisemaan. Paikallispuudutus aiheuttaa pistoskipua, lisää käsittelyä ja työmäärää, edellyttää kaksinkertaista kiinnipitämistä ja herättää tyytymättömyyttä myös tuottajissa. Nuorena koettu kipu ja kudosvauriot heikentävät eläinten hyvinvointia myös pitkällä aikavälillä. Hän tuo esiin, että immunokastraatio on yleistynyt maailmalla kirurgisen kastraation vaihtoehtona ja että sitä käytetään laajasti esimerkiksi Brasiliassa ja Tanskassa. Tanskassa immunokastroitujen sikojen määrä ylittää jo Suomen vuosituotannon, ja alan toimijat ovat ilmoittaneet tavoitteekseen kirurgisesta kastraatiosta luopumisen vuoteen 2030 mennessä.

Lihakeskusliitto ry kannattaa muutosta. Se katsoo, että näin merkittävät ja isoja kustannuksia aiheuttavat säädökset tulee saattaa voimaan samassa aikataulussa EU:n alueella. Se katsoo, että merkittävät kustannukset heikentävät suomalaisen lihan kilpailukykyä tuotantopainetta vastaan. Sen mielestä muutos ei vaaranna eläinten hyvinvointia, koska hyvinvoinnin kannalta tärkeä kivunlievitys kirurgisen kastraation yhteydessä on jo sisällytetty kansalliseen lainsäädäntöön.

Luomuliitto ry vastustaa säännöksen kumoamista, koska se on selkeä askel taaksepäin eläinten hyvinvoinnin kannalta. Se katsoo, että mikäli kielto kuitenkin kumotaan, on välttämätöntä varmistaa, että kivunlievitystä on helposti saatavilla ja sitä käytetään aina. Lisäksi tällöin on välttämätöntä edistää verettömien vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöönottoa. Se kiinnittää huomiota siihen, että EU:n luomuasetus estää tällä hetkellä verettömät kastraatiokeinot, jotka luomusianlihan tuottajat haluaisivat ottaa käyttöön ja toivoo, että Suomi toimisi aktiivisesti sen eteen, että asetus sallisi immunokastraation käyttämisen yhtenä luomusikojen kastraation menetelmänä. Se korostaa, että eläinten hyvinvoinnin edistämisen on oltava keskeinen lähtökohta kaikessa eläintuotantoa koskevassa sääntelyssä.

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry kannattaa porsaiden kirurgisen kastraation kiellon kumoamista. Se katsoo, että käytettäessä vaadittua kipulääkitystä ja paikallispuudutusta sikojen kastraatio ei eroa lainkaan esim. kissan kastraatiosta tai vasikan nupoutuksesta kivunhallinnan osalta. Se katsoo, että kirurgisen kastraation kielto voi johtaa yleisempään ag-

gressiiviseen käyttäytymiseen sekä hännän-, peniksen- ja korvienpurentaan, joita sen näkemyksen mukaan voi esiintyä sekä täyskarjuilla että kemiallisesti kastroiduilla sioilla. MTK:n mukaan kirurgisen kastraation kiellolla ei saavuteta todennettuja eläinten hyvinvointihyötyjä, mutta se aiheuttaisi teurastamo- ja lihanjalostusteollisuudelle satojen miljoonien eurojen kustannukset. Lisäkustannukset heikentäisivät teollisuuden mahdollisuuksia maksaa alkutuotannolle kilpailukykyistä tuottajahintaa. MTK toteaa myös, että lihakarjujen hieman parempi rehuhyötysuhde ei tuo taloudellista hyötyä alkutuotannolle, jos karjunlihalle ei ole riittävää markkinakysyntää.

Ruokavirasto toteaa, että kirurginen kastraatio on eläimelle erittäin kivulias, eikä sen aiheuttamaa kipua ja stressiä pystytä täysin poistamaan nykyisin säädettyjen vaatimusten mukaisella kivunlievityksellä ja puudutuksella. Voimassa oleva lainsäädäntö ei edellytä toimenpiteen jälkeistä useita päiviä kestävän jälkikivun lievittämistä. Se katsookin, että vaikka muutosesitys ei vaikuta porsaiden hyvinvointiin nykytilanteeseen verrattuna, muutoksella on merkittäviä vaikutuksia karjuporsaiden hyvinvoinnille tulevaisuudessa. Se toteaa, että kirurgisen kastraation kivuttomuus tulisi varmistaa lainsäädännöllisesti sekä toimenpiteen aikana että sen jälkeen. Lisäksi se toivoo, että vaihtoehtoisten menetelmien käyttöönottoa tuetaan riittävästi, jotta kirurgisesta kastraatiosta voidaan kokonaan luopua.

SEY Suomen eläinsuojelu ry katsoo, että lääkitys ja puudutus eivät riitä poistamaan kastraation aiheuttamaa kipua ja stressiä. Se myös tuo esiin, että kirurgiselle kastraatiolle on vaihtoehtoja ja että kastroimattomien sikojen kasvatus onnistuu käytännössä Suomessa. SEY katsoo, että tuottaja saa lihasta paremman tuoton ilman kirurgista kastraatiota. Se tuo myös esiin, että karjunhajun tunnistamiseen on toimivia vaihtoehtoja teurastamoissa ja karjunhajuiset ruhot voidaan käyttää tuotteissa, joissa haju ei tule esille, kuten erilaisissa kylmätuotteissa ja kuumennetuissa makkaroissa. SEY katsoo, että vienti onnistuu myös ilman kastraatiota ja kotimaiset kuluttajat toivovat eläinystävällistä tuotantoa. SEY:n mukaan eläinten hyvinvointilain periaatteista on pidettävä kiinni ja päätösten tulee perustua tietoon, ei pelkoon.

Suomen Eläinlääkäriliitto ry katsoo, että eläinten hyvinvointilain tavoite edistää eläinten hyvinvointia ja suojella eläimiä parhaalla mahdollisella tavalla hyvinvoinnille aiheutuvalta haitalta ei toteudu, jos lainsäädäntöä muutetaan taloudellisten paineiden vuoksi ennen kuin uusi toimintamalli on ehditty ottaa käyttöön tai siihen liittyvät tutkimusprojektit on saatu päätökseen. Se katsoo, että lain muutostarvetta tulisi arvioida saatujen tulosten valossa, eikä tehdä eläinten hyvinvointiin näin merkittävästi vaikuttavia päätöksiä lihateollisuudelta saatujen talouslukujen perusteella.

Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto ry vastustaa kirurgisen kastraation kiellon kumoamista ja pitää toimenpiteestä luopumiselle säädettyä siirtymäaikaa riittävänä.

Suomen Sikayrittäjät ry kannattaa esitystä. Se katsoo, että kastraatiokielto nykyisessä muodossaan vaarantaisi kotimaisen sianlihantuotannon kannattavuuden ja heikentäisi Suomen huoltovarmuutta.

Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f. katsoo, että lain 126 §:n kumoaminen on hyvin perusteltua. Se katsoo, että vielä ei ole täysin toimivia vaihtoehtoisia ratkaisuja kirurgiselle kastraatiolle, ja kielto olisi aiheuttanut teurastamoille ja lihateollisuudelle huomattavia kustannuksia. Lisäksi se katsoo, että sikasektoriin kohdistuu jo nykyisin merkittäviä kustannuksia, koska Suomen sääntely on monilta osin tiukempaa kuin useissa muissa EU-maissa. Se muistuttaa myös vientimarkkinoiden merkityksellisyydestä ja katsoo, että eläinten hyvinvoinnin kehittämistä tulee jatkaa vapaaehtoisten, markkinalähtöisten toimien ja toimivien kannustimien avulla.

Tuotantoeläinlääkäriyhdistys TEY ry kannattaa pysymistä aiemmassa lainsäädännössä ja aikataulussa kastraatiokiellon suhteen ja muistuttaa, että eläinten hyvinvointilain tarkoitus on

edistää eläinten hyvinvointia ja suojella eläimiä parhaalla mahdollisella tavalla niiden hyvinvoinnille aiheutuvalta haitalta. Se katsoo, että kirurgiselle kastraatiolle on toimiva vaihtoehto ja nykyisen lainsäädännön ja siirtymäajan perusteella lihateollisuudelle on annettu reilusti aikaa toimintaympäristönsä ja -tapojensa muokkaukseen.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** katsoo, etteivät lausunnot anna aihetta muuttaa lakiehdotusta.

- Ministeriö toteaa, että kuten hallituksen esityksessäkin todetaan, porsaiden kastraatio on toimenpiteenä ilman kivunlievitystä hyvin kivulias, eikä kaikkea toimenpiteestä aiheutuvaa kipua saada poistettua paikallispuudutuksella[1] ja kipulääkityksellä. Lisäksi porsaan käsittely ja kiinnipito toimenpiteen yhteydessä aiheuttaa porsaalle kärsimystä, kuten pelkoa. Toimenpidettä ei siten voi verrata esimerkiksi vasikan nupoutukseen tai kissan kastraatioon, jossa eläin on rauhoitettu tai nukutettu.

- Eläinten hyvinvointilain valmistelun yhteydessä tarkasteltiin myös mahdollisuutta edellyttää porsaiden nukutusta[2] kastraatiotoimenpiteessä. Porsaiden nukutukseen liittyy kuitenkin hyvinvointiriskejä eläimelle sekä mahdollisesti myös työturvallisuusriskejä toimenpiteen tekijälle. Nukutuslaitteet ovat myös kalliita ja nukutus lisää edelleen kastraatiotoimenpiteestä aiheutuvaa työtä tilalla. Muun muassa näiden syiden vuoksi eläinten hyvinvointilain säätämisen yhteydessä linjattiin, että porsaiden kastraation yhteydessä edellytettävä kivunlievitys perustuisi kipulääkitykseen ja paikallispuudutukseen. Tämä oli myös valmistelun yhteydessä laaditun kastraatioselvityksen[3] suositus (Heinonen 2021).

- Ministeriö toteaa, että porsaiden kirurgisesta kastraatiosta luopuminen edellyttää riittävää ja kotimaisiin olosuhteisiin perustuvaa tutkimustietoa vaihtoehtoisten tuotantomenetelmien toimivuudesta. Luonnonvarakeskuksen toteuttamassa ja maa- ja metsätalousministeriön osin rahoittamassa KarjuPossu-hankkeessa on tarkasteltu täyskarjujen kasvatuksen tuotannollisia ja taloudellisia vaikutuksia sekä vaikutuksia eläinten hyvinvointiin. Hanke on päättymässä, ja tilaseurantakokeen alustavien tulosten perusteella täyskarjukasvatuksen arvioidut kielteiset hyvinvointivaikutukset ovat olleet odotettua vähäisempiä. Sen sijaan karjunhajua on havaittu melko suuressa osassa täyskarjujen lihanäytteitä. Aiheesta tarvitaankin lisätutkimuksia, jotta täyskarjujen tuotanto voidaan toteuttaa siten, ettei se heikennä sianlihan tuotantoketjun taloudellista kestävyyttä.

- Lopuksi ministeriö tuo esiin, että yhteisillä EU-markkinoilla suomalaiset tuottajat ja elintarviketeollisuus joutuvat kilpailemaan maiden kanssa, joissa tuotanto tapahtuu alhaisemmilla kustannuksilla ja usein lievemmillä hyvinvointivaatimuksilla. Tämä asettaa suomalaisen tuotannon epätasa-arvoiseen kilpailuasemaan ja heikentää mahdollisuuksia hyödyntää korkeaa eläinten hyvinvointia kilpailuetuna ilman EU-tason yhteisiä sääntöjä tai markkinoiden vahvempaa arvostusta eläinten hyvinvoinnille. Tästä syystä maa- ja metsätalousministeriö pyrkii edistämään porsaiden kirurgisen kastraation kieltämistä EU-lainsäädännössä kansallisen kiellon sijaan.

[1] engl. local anaesthesia
[2] yleisanestesia, engl. general anaesthesia
[3] Heinonen, Mari; Kastraatioselvitys 2021; 23.12.2021.

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 118 §:n muuttaminen

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry pitää toimivaa kunnaneläinlääkärijärjestelmää tarpeellisena ja kannattaa kulujen korvaamista ehdotetun muutoksen mukaisesti.

Ruokavirasto pitää ehdotusta tarpeettomana ja hallinnollista taakkaa aiheuttavana. Jos pykälä kuitenkin muutetaan, niin se esittää, että muutos tulisi voimaan vasta vuoden 2027 alusta. Kesken vuoden tehtävät muutokset kuntien laskutuskäytäntöihin lisäävät Ruokavirastossa ohjausresurssin tarvetta ja ne voivat aiheuttaa kunnissa lisätöitä. Lisäksi Ruokavirasto katsoo, että vuodenvaihteessa, jolloin kuntien ohjaukseen on erityisesti tarvetta muutoinkin, muutos saataisiin vietyä kuntiin samalla kertaa muiden muutosten kanssa.

SEY Suomen eläinsuojelu ry katsoo, että esitystä tulisi täsmentää siten, että korvataan myös ensiapu ja perustason hoito, kuten nesteytys ja kipulääkitys, jotta korvauspolitiikalla ei ohjata vain lopettamaan eläimiä.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** katsoo, etteivät lausunnot anna aihetta muuttaa säännösehdotusta.
- Kuten hallituksen esityksessä kuvataan, aluehallintovirastot ovat korvanneet kyseessä olevia kustannuksia aiemmin, mutta lakipohjan tälle ei katsota olevan riittävä. Muutoksen voimaantulo samanaikaisesti muiden ehdotettujen säännösten kanssa ei olisi tämä huomioon ottaen ongelmallista, vaan päinvastoin selkeyttäisi oikeustilan mahdollisimman pian. Ministeriön näkemyksen mukaan Ruokavirastolle jää jonkin verran harkinnanvaraa laskutuskäytäntöjä koskevan ohjeistuksen uudistusaikataulun ja uudistustavan osalta.
- Eläinlääkintähuoltolain ja eläinten hyvinvointilain säännösten perusteella julkisen sektorin vastuu eläinten sairauksien hoitamisesta koskee vain ihmisten pitämiä eläimiä, ei luonnonvaraisia eläimiä. Kyseessä on merkittävä periaatteellinen rajanveto, eikä tätä ole tarkoituksenmukaista muuttaa. Muuttaminen ei myöskään olisi mahdollista ilman koko eläinlääkintähuoltojärjestelmän toiminnan ja resurssitarpeiden uudelleenarviointia.

Eläinten lääkitsemisestä annetun lain 17 §:n muuttaminen

Atria Suomi Oy, HKFoods Finland Oy ja Snellmanin lihajalostus Oy pitävät esitettyä muutosta perusteltuna ja kertovat ottaneensa puudutuksen käyttöön etupainotteisesti kaikilla sopimustiloillaan vuoden 2026 alusta.

Elintarviketeollisuusliitto ry pitää lain muuttamista perusteltuna, jotta varmistetaan puudutusaineen saanti kaikille sikatiloille.

Eläinten hyvinvointikeskus katsoo, että injektoitavan paikallispuudutteen luovuttaminen myös valtakunnalliseen eläinten terveydenhuolto-ohjelmaan liittymättömille tiloille edistää sikojen hyvinvointia ja on kannatettavaa.

Eläinten terveys ETT ry esittää, että puudutteiden luovutusta ei eriytetä toimivasta ja valtakunnallisesti kattavasta terveydenhuollon seurantajärjestelmästä, kuten Sikavasta. Se katsoo, että muutosta tulee harkita ja pitää tärkeänä, että paikallispuudutteiden luovuttamisesta huolehditaan samaan tapaan kuin muistakin varalle luovutetuista lääkevalmisteista.

Lihakeskusliitto ry kannattaa muutosta.

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry kannattaa paikallispuudutteiden luovutuksen eriyttämistä valtakunnallisesta terveydenhuolto-ohjelmasta.

Ruokavirasto haluaa kiinnittää huomiota siihen, että tulehduskipulääkkeen antaminen porsaille kastraation yhteydessä on ollut pakollista vuoden 2024 alusta lähtien kaikille tiloille. Lisäksi hyvinvointikorvauksen yhtenä tukiehtona on kastraatiokivun jatkohoito tulehduskipulääkkeellä. Voimassa oleva lainsäädäntö sallii tulehduskipulääkkeen luovuttamisen tulevien tarpeiden varalle kuitenkin ainoastaan niille terveydenhuolto-ohjelmaan kuuluville tiloille, joilla lääkkeiden varalle luovutuksen ehdot täyttyvät. Ruokavirasto ehdottaakin, että lääkitsemislain 17 §:n 2 momenttiin lisättäisiin myös tulehduskipulääkkeen luovuttaminen vastaavilla ehdoilla kuin puudutteen luovuttaminen. Se pitää hyvänä luovuttamisen rajausta neljän kuukauden käyttötarpeeseen ja ehdottaa kirjattavaksi säädökseen vaatimuksen neljän kuukauden välein tapahtuvasta eläinlääkärin tekemästä käynnistä. Se ehdottaa, että mainінta eläimen omistajan tai haltijan kyvyistä tunnistaa lääkitystarpeet poistettaisiin, koska pitää mainintaa tarpeettomana, kun tarkoitus on varmistaa lainsäädännön mukainen kivunlievitys tulehduskipulääkkeellä ja puudutteella, eikä näitä lääkkeitä saa käyttää muuhun tarpeeseen. Se kiinnittää huomiota vielä vaatimukseen, että eläinlääkäri tarkistaa lääkitsemissuunnitelman puudutteita luovuttaessaan ja esittää säädettäväksi, että lääkitsemissuunnitelman tekijänä on eläinlääkäri vastaavasti kuin lain 17 §:n 1 momentissa sekä 16 §:n 2 momentissa. Se tuo esiin, että lääkitsemissuunnitelman tekeminen edellyttää eläinlääkärin ammattitaitoa, koska siinä määritellään mm. käytettävät lääkevalmisteet, annettavat lääkemäärät ja lääkkeiden antotavat.

Suomen Eläinlääkäriliitto ry kannattaa ehdotusta ja kiittää tehtyjä tarkennuksia muotoiluihin, ettei kävisi niin, että terveydenhuolto-ohjelman ulkopuolisille tiloille voitaisiin luovuttaa paikallispuudutteita kevyemmillä vaatimuksilla kuin ohjelmassa mukana oleville.

Suomen kunnaneläinlääkäriliitto ry pitää erittäin tärkeänä kaikkien sikojen leikkausalueen asianmukaista puuduttamista tilanteessa, jossa porsaiden kirurginen kastraatio jatkuu. Se ei kuitenkaan kannata injektoitavan puudutteen luovuttamista valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan liittymättömille tiloille. Se katsoo, että puudutteesta ei ole hyötyä, ellei sen annostelu ole suoritettu oikeaoppisesti. Lisäksi se katsoo lääkkeitä luovuttavan eläinlääkärin olevan vastuussa lääkityksistä, joten tämän pitää pystyä valvomaan lääkkeiden oikeaoppista käyttöä, säilytystä ja hävitystä.

Suomen Sikayrittäjät ry kannattaa muutosta, sillä muutos voi olla tarpeellinen yksittäisten tilojen kannalta.

Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f. korostaa, että muutoksen tulee olla selkeä ja käytännössä toimiva, ja valvonnan, jäljitettävyyden ja osaamisen taso tulee varmistaa. Se katsoo myös, että ohjeistuksen tulee olla selkeää ja koulutuksen korkeatasoista sekä saatavilla myös ruotsiksi.

Tuotantoeläinlääkäriyhdistys TEY ry katsoo, että esitys on ristiriidassa lääkkeiden varalle luovuttamista koskevan lainsäädännön kanssa. Se katsoo, että ei ole perustetta muuttaa lainsäädäntöä siten, että puudutteiden varalle luovuttaminen sallittaisiin valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan kuulumattomille tiloille. Se katsoo, että ohjelmaan kuuluminen ja lääkeluovutussopimukset ovat osa nykyaikaista sikataloutta ja parantavat sikojen hyvinvointia. Se tuo esiin, että jo nykyisin valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan kuuluvilla tiloilla, joilla on lääkeluovutussopimus, vaaditaan niitä asioita, joita uudessa lakiesityksessä ehdotetaan vaatimuksiksi. Se katsoo, että esitetty lakimuutos koskee vain hyvin pientä osaa suomalaisista sioista ja sikaloista, eikä ole näin ollen tasapuolisesti perusteltu.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** toteaa ehdotusten osalta seuraavaa:

- Siltä osin kuin lausunnoissa vastustetaan paikallispuudutteiden luovuttamisen sallimista muille kuin valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan liittyneille tiloille, ministeriö

muistuttaa, että perustuslain 18 §:n 1 momentin takaama elinkeinonvapaus rajoittaa valtion mahdollisuutta vaatia esimerkiksi kaupalliseen yhteistyöhön, kuten Eläinten terveys ETT ry:n ylläpitämään sikojen valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan (Sikava), liittymistä. Jotta elinkeinonharjoittajia voidaan kohdella tasavertaisesti siitä riippumatta, ovatko ne liittyneet mainittuun ohjelmaan vai eivät, ministeriö pitää välttämättömänä eläinten lääkitsemisestä annetun lain 17 §:n muutosta esitetyllä tavalla. Tällä tavoin voidaan taata paikallispuudutteiden saatavuus vastaavalla tavalla, kuin ohjelmaan kuuluville, myös ohjelmaan kuulumattomille tiloille.

- Maa- ja metsätalousministeriö ei pidä tulehduskipulääkkeiden luovuttamisoikeutta koskevaa lisäystä tarpeellisena, koska ministeriön näkemyksen mukaan rajatusta tulehduskipulääkkeiden luovuttamisesta tiloille on mahdollista säätää lääkitsemislain 15 §:n nojalla, ja asiasta on tarkoitus säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

- Maa- ja metsätalousministeriö ei kannata ehdotusta siitä, että lääkitsemissuunnitelman tekijän tulisi olla eläinlääkäri. Lääkitsemislain 17 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lääkkeiden käyttöä koskeva vastuu kuuluu eläimen omistajalle tai haltijalle ja sen vuoksi luovutuksen edellytyksenä on koulutus ja pätevyystutkinnon suorittaminen. Tämän vuoksi on perusteltua, että myös vastuu lääkitsemissuunnitelman laatimisesta kuuluu näissä tilanteissa eläimen omistajalle tai haltijalle. Eläimen omistajalla tai haltijalla on oltava lääkitsemissuunnitelma, mutta hän voi laatia sen itse tai hankkia sen laatimiseen liittyvän asiantuntijapalvelun esimerkiksi eläinlääkäriltä. Lisäksi eläimen omistajalla tai haltijalla on mahdollisuus valita, että toimenpiteen suorittaa eläinlääkäri, jolloin myös lääkkeiden käyttöön liittyvä vastuu säilyy eläinlääkärillä. Asetusehdotuksen perustelujen mukaisesti eläinlääkäri antaa luovutuksen yhteydessä tarvittavat valmistekohtaiset tiedot, mutta tämä ei merkitse vastuun siirtymistä lääkitsemissuunnitelman laatimisesta. Eläinlääkärille ei siten ole perusteltua asettaa velvollisuutta lääkitsemissuunnitelman laatimiseen 17 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa luovutuksissa, jotka poikkeavat oikeudelliselta luonteeltaan 1 momentissa tarkoitetuista tilanteista. Ehdotettua muutosta ei näin ollen voida pitää tarkoituksenmukaisena.

- Maa- ja metsätalousministeriö pitää perusteltuna ehdotusta siitä, että lääkitsemislain säännöksestä poistettaisiin maininta eläimen omistajan tai haltijan kyvyistä tunnistaa lääkitystarpeet, koska säännösmuutoksen tarkoituksena on varmistaa, että porsaita kastroitaessa olisi saatavilla eläinten hyvinvointilainsäädännön mukainen kivunlievitys tulehduskipulääkkeellä ja puudutteella, eikä näitä lääkkeitä saa käyttää muihin tarkoituksiin. Tämän vastineen lopussa on ministeriön ehdotus säännösehdotuksen muuttamiseksi.

Lakialoite laiksi eläinten hyvinvoinnista annetun lain 122 ja 126 §:n muuttamisesta (LA 27/2024 vp)

Lakialoitteessa ehdotetaan muutettavaksi eläinten hyvinvoinnista annettua lakia siten, että porsitushäkkien ja tiineytyshäkkien käyttö ja ylläpito kielletään täysin siirtymäajalla, ilman poikkeuksia. Siirtymäaika päättyisi kaikissa tilanteissa vuoden 2028 alussa. Lisäksi porsaiden kirurgisen kastraation siirtymäaikaa ehdotetaan lyhennettäväksi vuoteen 2028.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** ei kannata lakialoitteessa ehdotettua porsitus- ja tiineytyshäkkien käytön kieltämistä.

- Uusien porsitushäkkien rakentaminen ja käyttöönotto kiellettiin eläinten hyvinvointilain tullessa voimaan vuonna 2024. Kielto koskee sekä uusia että toiminnassa olevia sikaloita. Olemassa olevien porsitushäkkien käyttöä voidaan kuitenkin jatkaa. Porsitushäkkien määrää ei kuitenkaan saa lisätä sikalan laajennuksen tai peruskorjauksen yhteydessä.

- Eläinten hyvinvointilailla kiellettiin myös emakoiden ja ensikoiden pitkäaikainen pito tiineytyshäkeissä. Lain voimaantullessa toiminnassa oleviin sikaloihin kieltoa sovelletaan 1.1.2035 alkaen. Uusissa ja peruskorjattavissa sikaloissa tai sikalan osastoissa kielto tulee sovellettavaksi, kun peruskorjaus, uusi sikala tai sen osasto on valmistunut. Kielto rajoittaa emakoiden ja ensikoiden pidon tiineytyshäkissä enintään kahdeksan päivään siemennyksen yhteydessä.

- Säädetyt porsitus- ja tiineytyshäkkikiellot mahdollistavat häkeistä luopumisen suunnitelmallisesti siten, että muutoksesta aiheutuvat kustannukset eivät muodostu kohtuuttomiksi sikatiloille. Häkittömyys edellyttää rakenteellisten muutosten lisäksi muutoksia eläinten hoitoon ja pitoon, suurempaa pinta-alaa tai pienempää eläinmäärää sekä lisääntynyttä työpanosta.

- Toimialaa kannustetaan siirtymään mahdollisimman nopeasti häkittömiin tuotantomenetelmiin maatalouspolitiikan keinoin. Porsitus- ja tiineytyshäkeistä luopumista tuetaan hyvinvointikorvauksella ja investointituilla. Tällä hetkellä noin puolet Suomen ensikoista ja emakoista kuuluu hyvinvointikorvauksen toimenpiteiden piiriin, jotka edellyttävät vapaaporsitusta tai vain lyhytaikaista porsitushäkin käyttöä, ja määrä kasvaa jatkuvasti. Lisäksi investointitukea voidaan myöntää häkittömyyteen tähtääviin rakennus- ja peruskorjaushankkeisiin.

- EU:n yhteismarkkinassa on tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus. Tässä tilanteessa kansallisen lainsäädännön tiukentaminen kustannuksia lisäävällä tavalla vaikeuttaisi suomalaisen sikatalouden toimintaedellytyksiä.

- Sikatilojen kannattavuustilanne on ollut kannattavuuskirjanpitotilojen tulosten perusteella heikko vuosina 2023-2025. Tämä vaikeuttaa tilojen mahdollisuuksia sopeutua muutoksiin. Vaikea taloudellinen tilanne on nähtävissä myös voimakkaana sikatilojen määrän alenemisena.

- EU-komissio valmistelee parhaillaan EU:n eläinten hyvinvointilainsäädännön uudistusta. Komissiolta odotetaan ehdotusta, jolla se vastaisi eurooppalaisen ”End the Cage Age”-kansalaisaloitteen vaatimuksiin eläinten häkkikasvatuksen kieltämiseksi. Porsitus- ja tiineytyshäkkien käytön kielto sisältyy kansalaisaloitteen vaatimuksiin. Ministeriö kannattaa porsitus- ja tiineytyshäkkien käytön kieltämistä EU-tasolla ja ryhtyy tarvittaessa toimiin kansallisen lainsäädännön muuttamiseksi, jos EU-lainsäädäntö edellyttää nopeampaa siirtymistä häkittömiin tuotantomenetelmiin.

- **Maa- ja metsätalousministeriö** ei kannata lakialoitteessa ehdotettua porsaiden kirurgisesta kastraatiosta luopumista koskevan siirtymäajan lyhentämistä, sillä se on ristiriidassa hallituksen esityksessä ehdotetun eläinten hyvinvoinnista annetun lain 126 §:n kumoamisen kanssa.

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 120 §:n korjaaminen

Maa- ja metsätalousministeriö kiinnittää eduskunnan huomiota vielä tarpeeseen korjata eläinten hyvinvoinnista annetun lain 120 § sellaisena kuin se on muutettuna lailla 639/2025. Kyseinen muutossäädös oli osa lakipakettia, jolla toimeenpantiin valtion aluehallintouudistusta koskeva lainsäädäntö (HE 13/2025).

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 120 § koskee eräiden eläinyksilöiden hallussapitoa niiden kuolemaan saakka. Kyseessä on siirtymäsäännös, joka mahdollistaa tiettyjen tuotantoeläimenä, sirkuseläimenä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä pidettävien eläinyksilöiden hallussapidon niiden luonnollisen eliniän loppuun. Kyse on eläinyksilöistä, joiden hallussapito kyseiseen tarkoitukseen ei enää lain 8 §:n 2 momentin nojalla olisi sallittua. Aluehallintouudistusta koskevan lainsäädännön oli tarkoitus tämän pykälän osalta muuttaa ainoastaan pykälän 2 momentissa säädetty ilmoitus eläimen hallussapidosta tehtäväksi aluehallintoviraston sijaan Ruokavirastolle. Tästä huolimatta muutoksen yhteydessä pykälä on virheen vuoksi muutettu kokonaan, mikä merkitsee, että pykälästä on poistettu ensimmäinen momentti, joka säätää kyseisestä poikkeusmahdollisuudesta, sekä kolmas momentti, joka sisältää asetuksenantovaltuuden vaadittavan ilmoituksen sisällöstä ja tekemisestä.

Tapahtuneen virheen tekninen luonne on havaittavissa hallituksen esityksen (HE 13/2025) pdf-versiosta. Hallituksen esityksen sivulla 389 todetaan kyseisen pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa ainoastaan, että ”Pykälän 2 momentin viittaus aluehallintovirastoon muutettaisiin tehtävän siirtämisen vuoksi Ruokavirastoksi.”. Lisäksi hallituksen esityksen rinnakkaisteksteissä sivuilla 1449–1450 on täysin oikein merkitty sekä voimassa olevan lain että ehdotuksen kohdalle katkoviivat 120 §:n 2 momentin ympärille osittamaan, että pykälää ei ole tarkoitus muuttaa muilta osin. Valitettavasti hallituksen esityksen lakiehdotuksissa sivulla 767 katkoviivat 2 momentin ympäriltä puuttuvat ja johtolauseessa viitataan pykälään kokonaisuudessaan. Maa- ja metsätalousministeriö pahoittelee tapahtunutta.

Valitettavasti aluehallintouudistusta koskevan lainsäädännön yhteydessä tapahtunut virhe huomattiin maa- ja metsätalousministeriössä niin myöhään, että korjaustarvetta ei ehditty ottaa mukaan nyt käsittelyssä olevaan hallituksen esitykseen ennen sen esittämistä eduskunnalle. On kuitenkin erittäin tärkeää, että 120 §:n säännös pysyy laissa kokonaisuudessaan, jotta sen mukaisesti toimineiden oikeus kyseisten eläinyksilöiden hallussapitoon niiden luonnollisen eliniän loppuun saakka voidaan taata asianmukaisesti jatkossakin esimerkiksi valvonnan yhteydessä.

Tästä syystä maa- ja metsätalousministeriö esittää, että tässä yhteydessä eläinten hyvinvoinnista annetun lain 120 § korjataan siten, että aiemman muutoksen yhteydessä pois jääneet momentit palautetaan pykälään aiemmassa muodossaan, jolloin 120 § kuuluisi kokonaisuudessaan seuraavasti:

120 §

Eräiden eläinyksilöiden hallussapito

Mitä 8 §:n 2 momentissa säädetään, ei sovelleta niihin tuotantoeläimenä, sirkuseläimenä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä pidettäviin eläinyksilöihin, jotka on saatu haltuun ennen lain voimaantuloa. Eläimen omistaja tai pitäjä voi pitää tällaisen eläimen hallussaan sen kuolemaan saakka. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää vastaavasta poikkeuksesta seura- ja harrastuseläimenä pidettävien eläinyksilöiden osalta.

Eläimen omistajan tai pitäjän on tehtävä ilmoitus muun kuin liitteessä 1 tarkoitetun eläimen hallussapidosta Ruokavirastolle kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä ja tekemisestä.

Maa- ja metsätalousministeriön esittämä muutos lakiehdotukseen eläinten lääkitsemisestä annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Maa- ja metsätalousministeriö esittää, että lakiehdotukseen tehdään seuraava muutos, ehdotettu poisto yliviivattuna ja korostusvärillä merkittyinä:

17 §

Muu lääkkeiden luovutus

Edellä 15 ja 16 §:ssä säädetystä poiketen eläinten pitopaikan eläinlääkintähuollosta pääasiallisesti vastaava eläinlääkäri saa luovuttaa turkiseläinten, kalojen ja siipikarjan omistajalle tai haltijalle näille eläimille annettavaksi immunologisia eläinlääkevalmisteita sairauden ennaltaehkäisemistä varten. Lisäksi eläinlääkäri saa luovuttaa lääkkeitä turkiseläinten omistajalle tai haltijalle näiden eläinten sairauksien tai niiden oireiden hoidon varalle. Edellytyksenä luovutukselle on, että eläinlääkäri käy tarkastamassa eläinten terveydentilan säännöllisesti, laatii terveydenhuoltosuunnitelman ja suunnitelman immunologisten ja muiden eläinlääkevalmisteiden käytöstä eläinten pitopaikassa sekä varmistuu siitä, että eläimen omistajalla tai haltijalla on riittävät taidot ja kyvyt tunnistaa lääkitystarpeet, käsitellä lääkkeitä ja antaa lääkkeet eläimelle.

Edellä 15 ja 16 §:ssä säädetystä poiketen eläinten pitopaikan eläinlääkintähuollosta pääasiallisesti vastaava eläinlääkäri saa luovuttaa porsaan omistajalle tai haltijalle porsaan kirurgiseen kastraatioon tarkoitettua injektoitavaa paikallispuudutusainetta. Edellytyksenä luovuttamiselle on, että eläinlääkäri varmistuu siitä, että porsaan omistajalla tai haltijalla tai tämän nimeämällä henkilöllä on eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön mukainen oikeus paikallispuudutuksen suorittamiseen. Lisäksi edellytyksenä luovutukselle on, että eläinlääkäri tarkistaa lääkitsemissuunnitelman sekä varmistuu siitä, että eläimen omistajalla tai haltijalla on riittävät taidot ja kyvyt ~~tunnistaa lääkitystarpeet sekä~~ käsitellä lääkkeitä. Eläinlääkäri saa luovuttaa paikallispuudutusainetta kerrallaan enintään seuraavan neljän kuukauden tarpeeseen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 1 ja 2 momentissa tarkoitetun lääkkeiden luovutuksen ja luovutettujen lääkkeiden käytön ehdoista ja rajoituksista, eläinlääkärin käynneistä eläinten pitopaikassa, luovutettavien lääkkeiden valikoimasta ja määrästä sekä lääkitsemissuunnitelmasta.

Osastopäällikkö Sebastian Hielm

Erityisasiantuntija Tiina Pullola

VN/11996/2025-MMM-86

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons:

Pullola Tiina 91213924M	Hielm Sebastian 912133814
2026-05-12	2026-05-12